

Arrest

nr. 106 818 van 16 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 10 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS loco advocaat F. LONDA SENGI en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit de provincie Uige. U verklaarde geboren te zijn op 22 mei 1996 en minderjarig te zijn. Uw ouders kwamen om toen u nog erg jong was, waarna u bij uw oom, Antonio Da Costa, en zijn vrouw ging wonen. U ging naar school in Luanda, tot u in het achtste leerjaar zat. Sinds mei 2010 had u een relatie met Alfa Romeo. Jullie zagen elkaar niet vaak, omdat uw oom niet wilde dat u zomaar buiten ging, dus u zag hem soms als u naar de markt ging, of als u water ging halen. Uw oom had ook al gezegd dat hij u zou straffen als u een vriendje zou hebben. In juni 2010 zag hij u met uw vriendje praten. U was bang voor zijn reactie, maar hij zei er nooit iets van. U zag uw vriendje in augustus 2010 voor het laatst. Later verhuisde hij en u zag hem niet meer. In september 2010 stelde uw oom voor dat u een relatie zou beginnen met een vriend van hem, Manuel. Manuel woonde in de buurt en kwam regelmatig bij u thuis. U had respect voor zijn leeftijd, maar wilde

geen relatie met hem, omdat hij ouder was dan uw eigen vader. Uw oom bleef aandringen, maar u bleef weigeren met Manuel een relatie aan te gaan. In oktober 2010 werd u ziek, maar uw oom wilde u geen verzorging toestaan, aangezien u aan zijn verzoek met Manuel een relatie aan te gaan geen gevolg wilde geven. U had steeds veel pijn in uw zij en moest toch allerlei taken in huis doen. Na een jaar (in oktober 2011) stortte u in en werd u toch naar het ziekenhuis gebracht en geopereerd. Ook na uw operatie, toen de wonde nog niet genezen was, moest u in huis werken, wat veel pijn deed. In juli 2012 kwam Diana, een vriendin van uw moeder, u opzoeken. U vertelde haar over uw situatie thuis en vroeg haar u te helpen. Ze zei dat ze enkel gekomen was om u te leren kennen, maar dat ze zou terugkomen. Op 25 juli 2012 kwam ze u halen. U bleef een tweetal weken bij haar thuis en werd dan op 9 augustus 2012 voorgesteld aan Andre Antonio. Hij nam u dezelfde dag mee naar de luchthaven en u kwam op 10 augustus 2012 aan in België. Op 13 augustus 2012 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u verklaarde geboren te zijn op 22 mei 1996 te Luanda en minderjarig te zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 3). De dienst Voogdij bepaalde echter bij beslissing op 31 augustus 2012 dat op basis van het medisch onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 21 augustus 2012 een leeftijd had van minstens 21,4 jaar, waarschijnlijk ouder (zie administratief dossier). Toen u geconfronteerd werd met deze conclusies, stelde u dat 22 mei 1996 de geboortedatum is die u kreeg van uw oom en tante, door wie u werd opgevoed (CGVS p.3). U had geen andere documenten bij dan uw Cédula, welke u op 13/08/2012 aan de dienst voogdij overhandigde (CGVS p. 3). Gelet op het ruime leeftijdsverschil tussen uw verklaringen en de testresultaten van de medische onderzoeken die in opdracht van de dienst Voogdij werden uitgevoerd, blijft de leeftijdsbepaling van 21 augustus 2012 behouden. Aangezien u beschouwd wordt als zeker ouder dan 21 jaar, komt ook uw asielrelaas in een ander licht te staan.

U verklaart bij een terugkeer naar Angola uw oom te vrezen die u zal dwingen te huwen met Manuel, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. U stelt dat uw oom wilde dat u een relatie aanging met zijn vriend Manuel (CGVS p. 8), een buurman die regelmatig bij u thuis kwam (CGVS p. 14) en de ook een aantal zaken betaalde in huis (CGVS p. 8). In september 2010 (CGVS p. 14) zou uw oom u voorgesteld hebben met Manuel een relatie aan te gaan, maar u weigerde (CGVS p. 8). Hoewel u voordien geen onoverkomelijke problemen had met uw oom en tante, behandelden zij u na uw weigering slechter dan voordien (CGVS p. 8). U kon niets meer goed doen voor hen en kreeg steeds het verwijt dat uw ouders stierven zonder u iets na te laten. Als u iets stukmaakte, een bord of een tas, dan moest u buiten slapen. U werd ook mishandeld en geslagen. Op een bepaald moment werd u ziek, maar u kreeg geen verzorging. (CGVS p. 8) Pas toen u na een jaar ziekte uiteindelijk instortte werd u naar het ziekenhuis gebracht en geopereerd. Uw oom en tante bleven echter aandringen dat u een relatie met Manuel zou starten. (CGVS p. 9) Hoewel uw oom u volgens uw verklaringen de hele tijd bedreigde (hij zou zelfs gedreigd hebben u te injecteren met de stof die in batterijen zit (CGVS p. 10)), bleef u na uw operatie in oktober 2011 (CGVS p. 11) nog tot juli 2012 bij uw oom (CGVS p. 9, 17). Dat u nooit eerder het huis van uw oom verliet, noch enige poging of initiatief ondernam om aan de relatie met Manuel te ontkomen, doet afbreuk aan de ernst van de bedreigingen die naar u beweert aan u gericht werden. Zeker gezien bovenstaande opmerkingen in verband met uw leeftijd, zou verwacht worden dat u in dergelijke omstandigheden het huis van uw oom zou verlaten hebben van zodra u de kans kreeg.

Bij een terugkeer naar Angola verklaart u enkel uw oom te vrezen (CGVS p. 10, 11), maar u kan niet overtuigen dat hij u werkelijk kwaad zou willen doen indien u terug zou keren naar Angola. Uit uw verklaringen kan immers afgeleid worden dat hij u als een last beschouwde. Hij maakte opmerkingen dat uw ouders u niets nalieten (CGVS p. 8) en hij wilde dat u met Manuel een relatie zou starten omdat Manuel geld had en de familie sponsorde met rijst en andere voedingswaren (CGVS p. 15). Geconfronteerd met de gevolgtrekking dat u uw oom tot last was en gevraagd of deze het eigenlijk wel erg zou vinden dat u bent weggelopen, geeft u geen afdoende uitleg en stelt u dat u niet inziet waarom u per se met Manuel een relatie zou moeten aangaan [indien uw oom u inderdaad als een zware last beschouwde] (CGVS p. 17). Uw verklaring kan niet overtuigen, temeer uit de bovenbeschreven verklaringen duidelijk het financiële voordeel van de relatie met Manuel naar voren komt. Daarbij kan uit uw verklaringen afgeleid worden dat u vaak genoeg alleen werd gelaten, aangezien uw oom en tante uit huis waren op beide momenten dat Diana bij u langskwam (CGVS p. 9). Aangezien u blijkbaar zonder enige problemen uw spullen bij elkaar kon zoeken en met Diana kon vertrekken bij uw oom (CGVS p. 9), kan bezwaarlijk gesteld worden dat uw oom vastbesloten was u te dwingen een relatie met Manuel aan te gaan. Aangezien u nadien niets meer over uw oom, uw tante of

Manuel gehoord hebt (CGVS p. 6, 14), heeft u evenmin redenen om aan te nemen dat uw vertrek u in die mate wordt kwalijk genomen dat u niet meer veilig zou zijn indien u naar Angola zou terugkeren. Verder kunnen bovendien de volgende opmerkingen gemaakt worden. Het is opmerkelijk dat u verklaart Manuel zijn beroep niet te kennen, aangezien u ook verklaarde dat u met Manuel een relatie moest aangaan omdat hij geld had en voedsel voor uw oom betaalde (CGVS p. 15). U stelde dat hij al voor het voorstel een relatie met hem aan te gaan regelmatig bij u thuis kwam (CGVS p. 14), dat hij sinds het voorstel met u alleen in huis mocht blijven en u vertelde dat hij voor u zou zorgen en kleding voor u zou kopen (CGVS p. 8). Men zou dan ook verwachten dat u zou weten wat zijn beroep is. Om dezelfde reden zou men verwachten dat u zou weten wat zijn plannen met u waren, men kan immers veronderstellen dat hij u hierover vertelde, om u een beeld te geven van wat u te wachten stond en in de hoop dat u uiteindelijk zou instemmen met een relatie. U stelt echter dat er nooit over concrete plannen gesproken werd, niet over een huwelijk, zelfs niet over al dan niet samenwonen (CGVS p. 15). Het komt weinig geloofwaardig over dat uw oom en Manuel u bijna twee jaar lang zouden proberen te overhalen een relatie aan te gaan met Manuel, zonder dat ze tijdens de loop van deze twee jaar zou verduidelijkt hebben wat er juist verwacht werd en hoe uw onmiddellijke toekomst met Manuel er zou gaan uitzien.

Ook is het vreemd dat u bijzonder weinig kan vertellen over Diana, de vriendin van uw moeder die u in juli 2012 kwam opzoeken bij uw oom (CGVS p. 9, 17). Diana zou u verteld hebben dat ze de beste vriendin van uw moeder was, maar u kan niet vertellen hoe ze uw moeder kende. Herhaaldelijk gevraagd hoe Diana uw moeder kende en hoe ze bevriend raakten, herhaalt u enkel dat ze zei dat ze vriendinnen waren (CGVS p. 17). Evenmin weet u waarom ze u zoveel jaar na de dood van uw moeder plots kwam opzoeken (CGVS p. 17). U verklaarde nochtans dat ze u over uw moeder vertelde en dat dit moeilijk voor u was (CGVS p. 9). Dat u bij haar rust zocht en niet veel met haar gepraat hebt, verklaart echter niet dat u zelfs niet weet hoe zij uw moeder kende (CGVS p. 16).

Met betrekking tot uw reis naar België, verklaart u nooit enig document in handen gehad te hebben, ook niet om het vliegtuig te nemen. Dit komt echter weinig geloofwaardig over. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, worden eenieders identiteitsdocumenten op de Nationale luchthaven van Brussel individueel en persoonlijk gecontroleerd door de federale politie. Uw verklaring nooit zelf documenten in handen gehad te hebben, is strijdig met de veiligheidsprocedure die op de luchthaven strikt en zonder uitzondering gehandhaafd wordt en doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid (zie informatie administratieve dossier).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legde u een Cédula Pessoal voor. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Het vormt dus geen bewijs van uw identiteit. De conclusies van de leeftijdsbepaling met betrekking tot uw vermoedelijke leeftijd, die veel hoger ligt dan de leeftijd die kan afgeleid worden uit de geboortedatum die in het Cédula vermeld wordt, doen vermoeden dat het Cédula of verkeerde informatie bevat, of u niet toebehoort.

U legde geen documenten neer die toelaten uw reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet samen met de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Inzake haar leeftijd stelt verzoekster dat uit haar "Cedula Pessoal" blijkt dat zij als minderjarige dient te worden beschouwd omdat de authenticiteit van dit document niet wordt betwist.

Zij voert aan dat zij weinig geschoold is en dat zij toch talrijke details heeft gegeven over wat zij heeft meegemaakt.

Ondergeschikt voert zij in het kader van de subsidiaire bescherming aan dat zij hierop een beroep kan doen indien zij een schending van artikel 3 EVRM kan aantonen.

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Waar verzoekster aanvoert dat de authenticiteit van de bijgebrachte Cedula Pessoal niet wordt betwist, dient te worden gewezen op de volgende motivering in de bestreden beslissing: “*Ter ondersteuning van uw identiteit legde u een Cédula Pessoal voor. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Het vormt dus geen bewijs van uw identiteit. De conclusies van de leeftijdsbepaling met betrekking tot uw vermoedelijke leeftijd, die veel hoger ligt dan de leeftijd die kan afgeleid worden uit de geboortedatum die in het Cédula vermeld wordt, doen vermoeden dat het Cédula of verkeerde informatie bevat, of u niet toebehoort.*” Verzoekster kan aldus bezwaarlijk volhouden dat de authenticiteit niet wordt betwist. Derhalve blijft de leeftijdsbepaling overeenkomstig het medisch onderzoek (administratief dossier, stuk 13) behouden en wordt verzoekster beschouwd als een persoon die zeker ouder is dan 21 jaar. Het feit dat verzoekster zich bedient van een andere leeftijd dan haar werkelijke leeftijd is een negatieve indicatie voor haar geloofwaardigheid.

Verzoeksters verwijzing naar het feit dat zij ongeschoold zou zijn kan niet aangenomen worden als nuttige weerlegging van de omstandige motivering waaruit blijkt dat zij niet aantoonde een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omdat haar oom haar zou dwingen te huwen met Manuel. De motivering betreffende de ongeloofwaardigheid van haar relaas is immers verbonden met elementen uit haar directe leefomgeving en waarvan niet kan worden ingezien dat zij verband zouden houden met haar educatie.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd; derhalve wordt ze door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekster voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen werd aangebracht in het kader van het vluchtelingenrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS